



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-74-146(8)/14/CS

Warszawa, dnia 2 kwietnia 2015 r.

DECYZJA DIH-2 NR 19/2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1728), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej nałożenia na Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „TRANS – OIL” Sp. z o. o. z siedzibą w Katowicach, obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek oleju napędowego o numerach 1402/14/8470 i 1460/14/8470, niespełniającego wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 7/2015 z dnia 10 lutego 2015 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 2 marca 2015 r., Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „TRANS – OIL” Sp. z o. o. z siedzibą w Katowicach (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”), złożyło wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 7/2015 z dnia 10 lutego 2015 r., dotyczącą nałożenia na Przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek oleju napędowego o numerach 1402/14/8470 i 1460/14/8470, niespełniającego wymagań jakościowych.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 27 października 2014 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, pobrali z partii liczącej 6046 litry próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1402/14/8470 i próbkę kontrolną numer 4185/14/8470 w ilości 4 litry każda, na podstawie protokołu pobrania próbek nr 001990.

Następnie inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, w dniu 27 października 2014 r. przekazali próbkę oleju napędowego do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie według protokołu przyjęcia do badania NR M/TA2/287/2014.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – PIB w Krakowie (sprawozdanie z badań NR M/TA2/287/14) wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 27 października 2014 r. olej napędowy (o numerze próbki 1402/14/8470) nie spełniał wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1058) zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr temperatura zapłonu. Wynik badania 38,0 °C przy wymaganiach jakościowych min. 55 °C.

W toku kontroli w dniu 5 listopada 2014 r., inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Stronę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego w dniu 27 października 2014 r. o numerze 1402/14/8470, przekazali egzemplarz sprawozdania z badań NR M/TA2/287/14 oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej po uprzednim uiszczeniu zaliczki w wysokości badania próbki kontrolnej.

Ponadto w toku kontroli w dniu 5 listopada 2014 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, z uwagi na nową dostawę oleju napędowego, ponownie pobrali do badań z partii liczącej 9307 litry próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1460/14/8470 i próbkę kontrolną numer 4849/14/8470 w ilości 4 litry każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 002018.

Następnie inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, w dniu 5 listopada 2014 r. przekazali próbkę oleju napędowego do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - PIB w Krakowie, według protokołu przyjęcia do badania nr M/TA2/299/2014.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - PIB w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/299/14) wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 5 listopada 2014 r. olej napędowy (o numerze próbki 1460/14/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr temperatura zapłonu. Wynik badania 38,5 °C przy wymaganiach jakościowych min. 55 °C.

W dniu 12 listopada 2014 r., inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Stronę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego w dniu 5 listopada 2014 r. o numerze 1460/14/8470, przekazali egzemplarz sprawozdania z badań NR M/TA2/299/14.

Pismem z dnia 12 listopada 2014 r. Przedsiębiorca wniósł o przeprowadzenie badania próbek kontrolnych nr 4185/14/8470 pobranej w toku kontroli w dniu 27 października 2014 r. oraz nr 4849/14/8470 pobranej w toku kontroli w dniu 5 listopada 2014 r.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o. o. w Szczecinie (protokół z badań nr 9C-2652-14) wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 27 października 2014 r. olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 4185/14/8470) nie spełniał wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr temperatura zapłonu. Wynik badania 37,0 °C przy wymaganiach jakościowych min. 55 °C.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o. o. w Szczecinie (protokół z badań nr 9C-2653-14) wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 5 listopada 2014 r. olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 4849/14/8470) nie spełniał wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr temperatura zapłonu. Wynik badania 36,0 °C przy wymaganiach jakościowych min. 55 °C.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Instytut Nafty i Gazu – PIB w Krakowie, zgodnie z art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), pismem z dnia 8 stycznia 2015 r., powiadomił Przedsiębiorcę, jako stronę postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbek oleju napędowego oraz nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku jej uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Decyzją nr DIH-2 Nr 7/2015 z dnia 10 lutego 2015 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek oleju napędowego o numerach 1402/14/8470 i 1460/14/8470, niespełniającego wymagań jakościowych.

Pismem z dnia 2 marca 2015 r. (nadanym tego samego dnia), Strona wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr DIH-2 Nr 7/2015 z dnia 10 lutego 2015 r. W treści przedmiotowego wniosku, Strona zauważa, że stwierdzenie zawarte w uzasadnieniu decyzji, iż wysokość opłaty ustalono na podstawie faktury zbiorczej, wystawionej przez akredytowane laboratorium, należy uznać za niewystarczające. W ocenie Przedsiębiorcy, w przedmiotowej sprawie „przepisano” kwotę wynikającą z faktury, bez dokonywania jakiegokolwiek jej weryfikacji. Tym samym zdaniem Strony powołanie się jedynie na fakturę wystawioną przez akredytowane laboratorium, jest niewystarczającym uzasadnieniem dla wysokości kosztów obciążających Stronę.

Pismem z dnia 6 marca 2015r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją nr DIH-2 Nr 7/2015 z dnia 10 lutego 2015 r. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1728), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających.

Niezależnie od faktu, iż Strona nie kwestionuje wyników badań próbek oleju napędowego, przypomnieć wypada, iż badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytut Nafty i Gazu – PIB w Krakowie wykazały, że:

- pobrana w dniu 27 października 2014 r. próbka oleju napędowego (nr 1402/14/8470) nie spełniała wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr temperatura zapłonu, którego wynik badania wyniósł 38,0 °C przy wymaganiach jakościowych min. 55 °C.

- pobrana w dniu 5 listopada 2014 r. próbka oleju napędowego (nr 1460/14/8470) nie spełniała wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr temperatura zapłonu, którego wynik badania wyniósł 38,5 °C przy wymaganiach jakościowych min. 55 °C.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż badania oleju napędowego, pobranego w dniu 27 października 2014 r. oraz w dniu 5 listopada 2014 r., (zarówno próbek jak i próbek kontrolnych), wykazały jednoznacznie, że nie spełniał on wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr temperatura zapłonu.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do treści wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 2 marca 2015 r., należy na wstępie wyjaśnić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem jaki legł u podstaw wydania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 pkt 1). Dla realizacji tego celu został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11 ust. 1) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12 ust. 1), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji

Handlowej. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga – próbka kontrolna – na wniosek Kontrolowanego. Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obliguje zarządzającego systemem do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykażą, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Analogicznie, nawet gdy badanie próbki wykaże, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, po złożeniu wniosku o zbadanie próbki kontrolnej, jeśli jej badanie wykaże, że paliwo spełnia jednak przedmiotowe wymagania, niezależnie od wyniku próbki przeznaczonej do badań przyjmuje się, że paliwo spełnia wymagania jakościowe i koszty tego badania ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Odnosząc się do zarzutu Strony podniesionego w treści wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż w przedmiotowej sprawie „przepisano” kwotę wynikającą z faktury, bez dokonywania jakiegokolwiek jej weryfikacji, a tym samym powołania się jedynie na fakturę wystawioną przez akredytowane laboratorium, co w jej ocenie jest niewystarczającym uzasadnieniem dla wysokości kosztów obciążających stronę, Prezes UOKiK zważył co następuje.

Stosownie do postanowień art. 24 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Zarządzający ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium. Z dyspozycji cytowanego przepisu, jednoznacznie wynika, iż ustalenie wysokości należności pieniężnej, którą ma uiścić Strona za badania próbki paliwa niespełniającego wymagań jakościowych, następuje w oparciu o fakturę wystawioną przez kierownika akredytowanego laboratorium. W przedmiotowej sprawie, wysokość należności pieniężnej ustalono na podstawie faktury zbiorczej nr 1534 wystawionej w dniu 31 października 2014 r. przez Instytut Nafty i Gazu - PIB w Krakowie, za badania próbek paliw ciekłych oraz załącznika nr 1 do faktury nr 1534 (poz. nr 87, próbka nr 1402/14/8470) - w wysokości 778,00 zł - łączny koszt badania (uwzględniający VAT) oraz na podstawie faktury zbiorczej nr 1690 wystawionej w dniu 28 listopada 2014 r. przez Instytut Nafty i Gazu - PIB w Krakowie, za badania próbek paliw ciekłych oraz załącznika nr 1 do faktury nr 1690 (poz.

nr 15, próbka nr 1460/14/8470) - w wysokości 778,00 zł - łączny koszt badania (uwzględniający VAT).

Mając na względzie powołany przez Stronę - we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 lutego 2009 r. (sygn.. akt VI SA/Wa 2152/2008), należy zauważyć, że w konkluzji uzasadnienia Sąd stwierdza: *„Biorąc pod uwagę treść powołanych wyżej przepisów organ w uzasadnieniu postanowienia obciążającego stronę kosztami przeprowadzonych badań zobowiązany był do wskazania na jakiej podstawie ustalił wysokość przedmiotowej kwoty. Przy czym nie może być wystarczającym uzasadnieniem dla wysokości kosztów badań, którymi organ obciążył stronę powołanie się jedynie na fakturę wystawioną przez akredytowane laboratorium, w tym wypadku Instytutu Technologii Nafty w K. Ustalenie należnej kwoty na podstawie omawianej faktury musi obejmować analizę poszczególnych jej składowych odnoszących się stricte do przedmiotowego badania, zważywszy że znajdująca się w aktach administracyjnych potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia faktury VAT Nr [...] z dnia [...] lipa 2007 r. opiewa na sumę [...] złotych a więc należność wielokrotnie przewyższającą kwotę którą obciążono skarżącą spółkę. Z tej faktury w żaden sposób nie można wywieść jaki był koszt badań spornych próbek. W ponownym postępowaniu organ powinien jednoznacznie wskazać, co w rozpatrywanej sprawie składa się na koszty przeprowadzonych badań, zważywszy, iż w omawianej fakturze wyszczególniono dwie pozycje, tj. kwotę za przeprowadzone badania jakości próbek benzyn i oleju napędowego oraz za specjalistyczny transport próbek.”*

Jak wynika z powyższego wyrok, do którego jednej z tez odwołuje się Przedsiębiorca, dotyczył stanu faktycznego, w którym z faktury nie można było w ogóle wywieść jaki był koszt badań próbek i która to faktura dodatkowo zawierała różne pozycje w tym dotyczące specjalistycznego transportu próbek.

Analizując treść uzasadnienia ww. wyroku, jak również treść uzasadnienia decyzji Prezesa UOKiK nr DIH-2 Nr 7/2015 z dnia 10 lutego 2015 r., trudno jest doszukać się pomiędzy nimi analogii. Treść uzasadnienia zaskarżonej decyzji jednoznacznie identyfikuje faktury na podstawie których ustalono wysokość należności pieniężnej poprzez podanie: ich numerów, daty wydania oraz wskazanie podmiotu wydającego. W załącznikach do faktur, równie jednoznacznie wskazuje kwoty należności, przypisując je do określonej pozycji załącznika, oraz numerów próbek.

Biorąc powyższe pod uwagę, treść uzasadnienia decyzji nr DIH-2 Nr 7/2015 z dnia 10 lutego 2015 r., nie pozostawia żadnych wątpliwości co do wysokości kosztów badania

obydwu próbek, jak również tego, że wskazane koszty dotyczą badania przedmiotowych próbek, a nie np. ich transportu.

Niezależnie od powyższego, należy podkreślić, iż w świetle przepisów art. 22 ust. 1 – 4 w związku z art. 25 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, badania próbek paliw w ramach systemu prowadzone są w laboratoriach zewnętrznych, z którymi Prezes UOKiK, jako Zarządzający systemem, podpisuje umowy na wykonywanie usługi badania jakości paliw, w tym przypadku laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - PIB w Krakowie. Umowy te zawierane są na podstawie przeprowadzonej procedury udzielenia zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 907 z późn. zm.). W przedmiotowej sprawie, badania obydwu próbek były dokonywane w oparciu o umowę z dnia 23 kwietnia 2014 r. nr DBA-2/243-54/2014, zawartą pomiędzy UOKiK, a Instytutem Nafty i Gazu - PIB w Krakowie. Załącznik nr 5 do omawianej umowy stanowi „Formularz cenowy”, zawierający cennik badań poszczególnych parametrów oleju napędowego, wskazując odrębnie jednostkową cenę brutto wykonania jednej usługi badania, dla każdego parametru. Innymi słowy, ceny badań poszczególnych parametrów są określane z góry w momencie podpisania umowy z akredytowanym laboratorium. Ceny te nie ulegają zmianie w okresie trwania umowy. Odwołania do umowy z dnia 23 kwietnia 2014 r. nr DBA-2/243-54/2014, zawierają zarówno załącznik nr 1 do faktury nr 1534, jak i załącznik nr 1 do faktury nr 1690.

Dysponując informacją o badanych parametrach, Prezes UOKiK we własnym zakresie, na podstawie cennika z ww. umowy, wylicza koszt danego badania. Trzeba bowiem przypomnieć, iż w przypadku gdy paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszty badania ponosi Prezes UOKiK, jako Zarządzający systemem. Ponadto laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - PIB w Krakowie, przekazuje zestawienia kosztów wykonanych badań (niebędące fakturami), gdzie potwierdza zgodność cen badań poszczególnych parametrów z cenami wynikającymi z omawianej umowy.

W kontekście powyższego, zarzut Strony dotyczący „przepisania” kwoty należności za badania bez dokonania jakiegokolwiek jej weryfikacji, jest bezzasadny.

Biorąc powyższe pod uwagę oraz mając na względzie dyspozycję art. 24 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, należy stwierdzić, że ustalenie wysokości należności pieniężnej, którą ma uiścić Strona za badania próbki paliwa niespełniającego wymagań jakościowych, następuje w oparciu o fakturę wystawioną przez kierownika akredytowanego laboratorium, nie zaś na podstawie treści umowy zawieranej

przez UOKiK z akredytowanym laboratorium, czy też zestawienia kosztów przesyłanego przez laboratorium. Dlatego też w treści uzasadnienia decyzji nr DIH-2 Nr 7/2015 z dnia 10 lutego 2015 r. wskazano odpowiednie faktury jednoznacznie je identyfikując oraz wskazując numery próbek wraz z kwotami należności i przypisując je do określonej pozycji załącznika.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez Stronę w toku postępowania odwoławczego, że decyzja nr DIH-2 Nr 7/2015 z dnia 10 lutego 2015 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Wiceprezes
Dorota Karczewska

Otrzymuje:

Pan Grzegorz Konopko Adwokat, Kancelaria Adwokatów i Radców Prawnych „Konopko & Kasprzyk” S.P., ul. Wolności 86/1, 41-500 Chorzów.